

Sygn. akt I C 1398/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 05 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy, I Wydział Cywilny

w składzie Przewodniczący SSR Katarzyna Jamrozy-Szponik

Protokolant: Aleksandra Myszczyżyn

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 lutego 2020 roku

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko **I. P.**

o zapłatę kwoty 570,45 zł

I. zasądza od pozwanej I. P. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwotę 564,59 zł (pięćset sześćdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 261,21 zł od dnia 01 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty,

- 5,90 zł od dnia 09 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty,

- 12,93 zł od dnia 12 maja 2018 roku do dnia zapłaty,

- 184,55 zł od dnia 12 maja 2018 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. przyznać adw. J. J. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świdnicy kwotę 108 zł tytułem wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora dla nieznannej z miejsca pobytu I. P.,

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 425,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 287,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. pozwem wniesionym w dniu 9 kwietnia 2019 r. wniosła o zasądzenie od pozwanej I. P. (poprzednio M.) kwoty 570,45 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 45,25 zł od dnia 1 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 215,96 zł od dnia 1 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 11,76 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- od kwoty 112,93 zł od dnia 12 maja 2018 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 184,55 zł od dnia 12 maja 2018 r. do dnia zapłaty, oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że jest podmiotem oferującym świadczenie polegające na sprzedaży energii elektrycznej, a strony zawarły umowę kompleksową dotyczącą energii elektrycznej. Strona powodowa podniosła, że pozwana zobowiązała się uiszczać na rzecz sprzedającego kwoty wskazane w fakturach VAT, jednakże nie wywiązała się z tego obowiązku, co spowodowało powstanie zaległości płatniczych wskazanych w pozwie.

Na wniosek strony powodowej Sąd ustanowił dla pozwanej I. P. (poprzednio M.), której miejsce pobytu nie jest znane kuratora, o którego wyznaczenie zwrócił się do Okręgowej Rady Adwokackiej w W.. Okręgowa Rada Adwokacka wyznaczyła dla pozwanej kuratora w osobie adwokata J. J..

W odpowiedzi na pozew kurator ustanowiony dla pozwanej, której miejsce pobytu nie jest znane wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na rzecz kuratora wynagrodzenia tytułem pełnienia tej funkcji według norm przepisanych, podnosząc, że strona powodowa nie dopełniła wszystkich formalności przed wniesieniem powództwa bowiem nie doręczyła pozwanej skutecznie oświadczenia o dobrowolnej spłacie zadłużenia oraz nie ustaliła czy w istocie I. P. w okresie wskazanym w pozwie mieszkała w budynku, do którego dostarczano energię elektryczną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 grudnia 2015 r. strony zawarły umowę kompleksową dotyczącą energii elektrycznej. Strona powodowa zobowiązała się do sprzedaży energii elektrycznej do punktu poboru gospodarstwa domowego I. P. (poprzednio M.) położonego w Ś. przy ul. (...), zaś pozwana do zapłaty za dostarczoną energię.

Pozwana w umowie jako adres zamieszkania oraz adres korespondencyjny klienta wskazała ul. (...) w Ś..

Dowód:

- umowa kompleksowa dotycząca energii elektrycznej z dnia 2 grudnia 2015 r. – k. 11-11 v.

Strona powodowa dostarczała energię elektryczną do lokalu mieszkalnego zajmowanego przez pozwaną oraz wystawiła faktury za świadczone usługi: FV nr (...) z dnia 5 października 2017 r. na kwotę 215,96 zł, FV nr (...) z dnia 5 października 2017 r. na kwotę 215,96 zł, FV nr (...)RW z dnia 12 kwietnia 2018 r. na kwotę 112,93 zł, FV nr (...) z dnia 12 kwietnia 2018 r. na kwotę 184,55 zł, których I. P. w całości nie opłaciła.

Z uwagi na opóźnienie w płatności należności wynikających z faktur za dostarczenie energii elektrycznej, strona powodowa w dniu 12 kwietnia 2018 r. wystawiła I. P. notę odsetkową nr (...) na kwotę 11,76 zł płatną do dnia 26 kwietnia 2018 r.

Dowód:

- faktury VAT – k. 12-15 v,

- nota odsetkowa – k. 16-16 v.

Pismem z dnia 2 lipca 2018 r. strona powodowa wezwała pozwaną na adres wskazany przez I. P. w umowie kompleksowej dotyczącej energii elektrycznej z dnia 2 grudnia 2013 r., tj. ul. (...), (...)-(...) Ś., do zapłaty kwoty 570,45 zł z tytułu faktur i noty odsetkowej. Wezwanie pozostało bez odpowiedzi.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty wraz z kopia zwrotu korespondencji – k. 17.

Sąd nadto zważył co następuje:

Powództwo jest w przeważającej części zasadne.

Pozwana w odpowiedzi na pozew nie zaprzeczyła okoliczności nieuiszczenia należności za świadczone przez stronę powodową usługi dostarczania energii elektrycznej oraz nie zakwestionowała wysokości należności wskazanej w pozwie. Tym samym roszczenie strony powodowej w tym zakresie było bezsporne, wobec czego Sąd uznał za wiarygodne dokumenty złożone przez stronę powodową, potwierdzające zasadność dochodzonego roszczenia i w oparciu o te dokumenty ustalił stan faktyczny sprawy.

W niniejszym postępowaniu I. P. podniosła, że nie została jej skutecznie doręczona korespondencja z oświadczeniem o dobrowolnej spłacie zadłużenia z tytułu świadczonych usług, oraz że strona powodowa nie ustaliła czy w istocie we wspomnianym w pozwie okresie pozwana mieszkała pod adresem wskazanym w umowie. Zarzuty te należy uznać za chybione, bowiem w § 3 pkt 1 ppkt b umowy kompleksowej dotyczącej energii elektrycznej z dnia 2 grudnia 2013 r. (k.11 v.) pozwana zobowiązała się do niezwłocznego poinformowania sprzedawcy o zmianie stanu prawnego lub faktycznego wpływającego na umowę i przyjęła do wiadomości, że brak poinformowania sprzedawcy może być traktowany, jako naruszenie warunków umowy. Niewątpliwie zmiana miejsca zamieszkania przez pozwaną na inny, niż wskazany w umowie jest zmianą stanu faktycznego. Skoro zatem I. P. świadomie, wbrew złożonemu zobowiązaniu, przeprowadziła się pod inny adres bez zawiadamiania o tym strony powodowej, to nie może z tej okoliczności czynić podstawy do zwolnienia jej od odpowiedzialności za zapłatę powstałych zaległości z tytułu dostarczonej na podstawie umowy energii elektrycznej i nie może czynić stronie powodowej zarzutu, że starając się wyegzekwować zaległości płatnicze kierowała pisma i wezwania na wskazany przez pozwaną w umowie adres.

Mając na uwadze powyższe Sąd nie przychylił się do zarzutów pozwanej o nieprawidłowym kierowaniu korespondencji z wezwaniami o zapłatę i niepodjęciem przez stronę powodowa czynności zmierzających do ustalenia czy w opisanym w pozwie okresie I. P. mieszkała w budynku przy ul. (...) w Ś..

Strony łączyła umowa o świadczenie sprzedaży energii elektrycznej. W myśl art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Zgodnie z treścią art. 4j i art. 5 Prawa energetycznego (ustawa z dnia 10 IV 1997r, Dz.U. z 2019 r., poz. 755) odbiorca paliw gazowych lub energii ma prawo zakupu tych paliw lub energii od wybranego przez siebie sprzedawcy, zaś dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu. Mając na uwadze powyższe regulacje podkreślić należy, że I. P. nie regulowała terminowo swoich zobowiązań, co znalazło odbicie w niekwestionowanych przez pozwaną dokumentach złożonych przez stronę powodową, to jest umowie kompleksowej dotyczącej energii elektrycznej, faktur VAT, noty odsetkowej i wezwania do zapłaty potwierdzających zasadność dochodzonego roszczenia. Reasumując, strona powodowa wykazała swe wiarygodności, tak co do zasady, jak i wysokości, jednakże w ocenie Sądu roszczenie w niewielkiej części było przedawnione.

Zgodnie z art. 117 § 1 i § 2 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, a po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może się uchylić od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Natomiast zgodnie z art. 554 kc roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, roszczenia rzemieślników z takiego tytułu oraz roszczenia prowadzących gospodarstwa rolne z tytułu sprzedaży produktów rolnych i leśnych przedawniają się z upływem lat dwóch. Z kolei w myśl art. 555 kc przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii, praw oraz wody. Wskazać przy tym należy, iż zgodnie z art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 1104) roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. od dnia 9 lipca 2018 r.) nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Nadto cytowana ustawa wprowadziła do kodeksu cywilnego art. 117 § 2¹ k.c., zgodnie z którym po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W ocenie Sądu pozwana zawierając umowę

kompleksową dotyczącą energii elektrycznej była konsumentem a strona powodowa jest przedsiębiorcą zajmującym się dostarczaniem energii elektrycznej, dlatego też wyżej wymienione przepisy mają zastosowanie w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 cytowanej ustawy do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Zgodnie natomiast z ust. 2 zdanie 2 cytowanego przepisu jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Strona powodowa złożyła pozew przeciwko pozwanej w dniu 9 kwietnia 2019 r., a więc po upływie 2-letniego okresu przedawnienia, który – jak wynika z powyższych wyliczeń – dla skapitalizowanych odsetek zakończył swój bieg - co do odsetek wskazanych w pozycjach od 1 do 10 noty odsetkowej (k.16) zgodnie z brzmieniem przepisów obowiązujących przed datą 9.07.2018 roku, co do wskazanych w pozycjach 11-16 zgodnie z brzmieniem przepisów obecnie obowiązujących (koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata – art. 118 kc).

Mając powyższe na względzie należało uznać, że I. P. pozostawała w niedopłacie należności za usługę dostawy energii elektrycznej w kwocie 564,59 zł, którą należało zasądzić od pozwanej na rzecz strony powodowej. Natomiast żądanie wyższej kwoty przez stronę powodową, z uwagi na przedawnienie części roszczenia, było niezasadne w realiach niniejszej sprawy. Z tych też względów Sąd oddalił powództwo ponad kwotę 564,59 zł.

Orzeczenie o odsetkach od zasądzonych kwot wydano w oparciu o treść art. 481 § 1 k.c.

Ponieważ uwzględnione żądanie stanowi 98,97% wartości przedmiotu sporu, na podstawie art. 100 zdanie drugie k.p.c. stronę powodową należy traktować jako wygrywającą sprawę w całości, co uzasadnia zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu w pełnej wysokości, tj. w kwocie 425,00 zł obejmującej wynagrodzenie procesowe pełnomocnika w wysokości 270,00 zł, opłatę sądową od pozwu w kwocie 30,00 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz zaliczkę na wynagrodzeniu dla kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego w kwocie 108,00 zł.

W sprawie niniejszej Sąd na wniosek strony powodowej ustanowił kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanej I. P.. Jako kuratora dla pozwanego wyznaczył adwokata J. J.. Przepis § 1 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 536) stanowi, że wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, zwanego dalej "kuratorem", ustala się w kwocie nieprzekraczającej 40% stawek minimalnych określonych w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800). Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż stosownym było przyznać adwokatowi J. J. kwotę 108,00 zł (270,00 zł x 40%) tytułem wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanej.